

Sáng sớm, bác trâu kéo một xe gạch đi trên đường làng. Bác đi từng bước khó nhọc vì xe nặng quá. Đến đoạn đường gồ ghề xe rung lắc khiến một hòn gạch rơi xuống. Bác trâu không hề hay biết về điều này mà vẫn cằn mẫn kéo xe đi tiếp.

f /truyenthieunhi5

Một lúc sau bác dê ra mở cửa hàng tại ngay con đường có tảng đá rơi. Bác dê nhìn tảng đá nằm giữa đường và lắc đầu ngán ngẩm: “Người nào vô ý thức quá, vứt viên gạch ra giữa đường thế kia thế nào cũng có người vấp phải cho mà xem”.

f /truyenthieunhi5

Nói xong bác dê cũng để kệ viên gạch nằm đó. Bác dọn dẹp hàng quán xong, mở báo ra đọc chờ khách, không quên lắc đầu thêm một cái nữa vì ai đó đã vô ý vứt viên gạch một cách thiếu ý thức ra giữa đường.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Bác dê không phải chờ lâu, một chị gà ăn mặc rất đẹp đi qua. Chị đang mãi ngắm vuốt quần áo nên không để ý và vấp ngay vào hòn gạch. Chị gà bức quá nói : “Ai lại vứt hòn gạch ra đây thế này, thật là vô ý thức.” Nói rồi chị đứng dậy phui quần áo và lại bước đi.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Bác dê ngồi đọc báo nhìn ra lại lắc đầu “Đấy, mình đã biết ngay là có người vấp ngã mà. Ai đó vô ý thức quá, vứt gạch đi đâu chả vứt lại vứt ra giữa đường”. Và bác lại đọc báo tiếp, hòn đá thì vẫn nằm giữa đường.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Một anh cáo chắc đang có việc gấp chạy vội vàng đến quên cả nhìn đường. “Oái oái” anh cáo ngã lăn đùng ra đường. Thì ra anh cáo đã vấp phải hòn gạch.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

“Ai lại để hòn gạch ra giữa đường thế này cơ chứ? Làm mình vấp té đau hết cả người.” Anh cáo bực dọc nói và vừa ôm chân vừa chạy tiếp và vẫn để kệ hòn gạch ở giữa đường.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Bác dê lại ngừng đọc báo nhìn ra đường “Kẻ nào thật không có lương tâm, vứt hòn gạch giữa đường khiến mấy người bị ngã rồi” và bác lại đọc báo tiếp. Hòn gạch vẫn nằm đó giữa đường.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Từ xa mèo con đang rào bước trên đường. Mèo con vừa đi vừa hát. Bỗng chú thấy hòn gạch nằm ngay giữa đường. “Ồi hòn gạch dễ đây nguy hiểm quá. Ai vấp phải thì ngã chứ chả chơi”

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Thế là mèo con ngay lập tức cầm hòn gạch để vào bên vệ đường. Đường bỗng trở nên thông thoáng. Từ giờ hòn gạch không còn làm ai ngã được nữa. Và mèo con lại vui vẻ bước đi tiếp.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

“Ôi, hóa ra cũng chỉ đơn giản là nhặt hòn gạch để vào lề đường là xong thôi mà” Bác dê nghĩ thầm, thế mà từ nãy đến giờ cả mình, cả chị gà và anh cáo không nghĩ ra nhỉ.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

“Ôi ngại quá, có điều nhỏ thế mà mình quên mất. Mình ngồi đây cũng rảnh, mình sẽ giữ cho đoạn đường này sạch sẽ để không ai bị vấp ngã nữa” Bác dê nghĩ và cảm ơn Mèo con đã cho mình một bài học.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi

Các bé thấy đấy, có những việc chương mắt trong cuộc sống dù rất nhỏ, ta nên chỉnh sửa nó ngay thay vì ca thán và bỏ mặc nó như bác dê, chị gà và anh cáo nhé.

f /truyenthieunhi5

Tác giả: Hiền Bùi